

FULLS DEL LLIBRE D'OR

Llibre d'or de la falla Palau-Arquebisbe, relligat per l'artista Ricard Thielo

El Llibre d'Or

Llibre d'or amb fulls de plata, fulls de plata amb lletres d'or, de signatura tan grata on la confidència esclata com simbolismes en flor.

On la impressió del moment, nova flor, bell pensament i esqueix del nostre costum, ha de viure eternament son patriòtic perfum.

I amb expressió manifesta, el temps dels temps heu d'estar testimoni secular d'eixa festa, nostra festa, tan bellament popular.

Franc i singular costum com del nostre ser resum fet d'esclatant alegria amb eixa estranya follia que és còstic i és foc i és llum.

Focs i fums que l'infinít ompli com simbòlic crit que de la festa dimana fums i foc que és esperit de l'ànima valenciana.

Llibre d'or amb fulls de plata, fulls de plata amb lletres d'or. ; Quina missió amb vós tan grata com és servir data a data tantes emocions del cor!

PENSAT I FET

LES FALLES

El foc,
el fum,
les flames,
la llum...

... ..

Les purnes
un vel
s'en pugen
al cel
(vel d'or,
de gaudis
del cor).

La festa,
quan mou
ja llesta,
somriu
de goig.

A sota
hi ha, roig,
un riu
de flames...
i a dalt,
molt alt,
el goig
dels clams...

... ..

Els focs,
i els llums,
i traques,
perfums...
I al cor,
cor vell,
la flama
no mor.

Carles Salvador

Dignifiquem la festa de les falles; sinó, cremem-les per a sempre.

NICOLAU PRIMITIU

Les falles valencianes acomplixen una bonica i eficaç missió: mantenen *encés* el foc de la valenciana popular i van bastint la columna de l'esperit de l'antic Regne, traslladat al present.

Conrear l'amor a les falles nostrades val tant com establir el primer graó de l'escola del veritable valencianisme que pot començar així i esdevindre en el curull, el milacre cultura valenciana, representada per *còr i cervell* soldats per la cimera del Rei En Jaume el Conqueridor.

València, 10 d'octubre del 1952.

JOSEP SANCHIS ZABALZA
Delegat de «Lo Rat-Penat» a Madrid

La foguera i el sol

Nit en la plana i la boscúria;
nit recoberta amb negre vel;
nit de dramàtica foscúria,
nit sense lluna i sense estel...

I era landera una foguera
entre lesombres i els neguits:
una bandera cridanera
de foc, i flames, i xiulits;

una bandera de victòria
per a la llum mesclada amb fum;
una bandera vibratòria
de calories i forum...

I així va estar aquella falla
d'alé magnífic i pregon,
com si en la nit —balla que balla—
fóra talment centre del món.

Fins que va nàixer el nou dia
i va guaitar el sol solet
portant fulgors d'epifania,
eliminant boires i fred,

difonent ganes de creixença,
reviscolant plantes i flors,
jnfonent música en la pensa
i un cascabell a dins dels cors...

Llavors, la falla tan ardida
es va apagar completament,
plena d'enveja, avergonyida
davant la llum del sol ixent.

ALMELA I VIVES

Falles en el Regne

Una falla d'estiu en Lucena (Castelló)

Les falles van nàixer a València, però no tardaren a escampar-se per tot el País Valencià.

En 1865 ja es plantà una falla a Xàtiva, i Alzira i Sueca ne plantaren també en el segle passat.

No és extrany, doncs, que els artesans dels pobles, junt amb quatre entusiasmats, celebren alguna festa local plantant una falla.

Açò ocorri l'any passat en Lluçena del Cid, poble estiuenc de la muntanya castellonenca.

El carrer de Sant Roc és un dels més típics i divertits d'aquella localitat, i a iniciativa de Josep Epila s'armaren unes festes i es plantà una falla.

Però es plantà una falla per l'ingeni, la gràcia i el treball d'un fill de Lluçena, dit En Miquel Monferrer, valencià pels quatre costats, artesà d'antiga escola, ple d'iniciatives, treballador i mannyós, que robant hores a la són i al descans, armà i construí una falla que alguns *artistes*, amb

els mitjos que ell contava, no hagueren pogut fer.

Lo meritori del cas és que Miquel Monferrer, fins 1952 no havia vist cap falla. Aquest any va estar a València i les va vore i a l'estiu va demostrar que ell també ne sabia fer.

La falla de Lluçena es plantà al carrer de Sant Roc en agost de 1952, tenia uns sis metres d'alçada i un grapat de figures que criticaven l'amor i tot un grapat de coses amb la gràcia que li posà l'autor.

Al voltant de la falla hi hagueren despertades, traques, petards, bunyols i molta alegria.

La crema fón presenciada per tot el poble i forasters que van cabre al carrer de Sant Roc.

L'acte més emotiu va ésser l'entrega d'un diploma a En Miquel Monferrer nomenant-lo *Primer Faller de Lluçena*.

LANZUELA ALVARO

Record de les fogueres d'Alacant

Fogueres

En Alacant, cenyida de palmeres,
vora el somris blavenc de brisa i mar,
satíric seny, joiós, ha fet plantar
l'humor punxent i net de les fogueres.

Als cadafalcs hi ha goigs, sals marineres,
caricatura i mofa i riure clar
i aquell desig fecund d'involucrar,
als ulls de tots, les burles i les veres.

Dins de la llum del sol tan cruà i viva
el fogueril instint acreix i aviva
l'avís o el crit i el clam predicador.

I dins la nit i al bes que cluix i ablama
quan els ninots són purnes i són flama,
l'humor roent es torna llum, claror...

CARLES SALVADOR

Nit de Sant Joan

Els rellotges, una a una,
les dotze van desgranant
sota el cel clar i festiu
de la nit de Sant Joan.
I és ara quan tot un poble
pres d'un entusiasme gran
espera el moment sublim
—que és el més emocionant—
en què tots els cors somriuen
amb somriure pur i sà
perquè amb altíssimes flames
la foguera cremant va.

¡Flames, trons, color i músiques
en la Festa d'Alacant!

SOFIA SALVADOR